

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14

гр. Благоевград , 07.01.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН НАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ** в закрито заседание на седми януари, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател:	Татяна Андонова
Членове:	Красимир Аршинков Диана Узунова

като разглежда докладваното от Диана Узунова Въззивно частно наказателно
дело № 20201200600811 по описа за 2020 година

Производството е образувано по частен протест на районна прокуратура
- Р. против определение № 504685 от 25.11.2020г. по ЧНХД № 523/2020г. по
описа на Районен съд- Р., с което е отменено постановлението на РП- Р. за
прекратяване на наказателното постановление. В протеста се излагат
подробни съображения за неправилност на атакуваното определение на съда,
като се прави анализ на събрания в хода на ДП доказателствен материал. В
този смисъл се иска отмяна на обжалваното определение на РРС и
потвърждаване на прекратителното постановление на прокурора.

Ведно с протеста в съда са изпратени и досъдебно производство №
68/20г. на РУ- Р. и ЧНХД № 523/20г. по описа на РРС.

**След като се запозна с жалбата и материалите по делото,
въззивната инстанция, намира следното:**

Досъдебното производство е образувано с Постановление за това за
престъпление по чл.129,ал.2,НК. По делото са разпитани множество
свидетели, извършени са огледи на местопроизшествието, събрани са
писмени доказателства, изготвени са съдебно-медицински експертизи във
връзка с травмите на пострадалите Д. М. и К. Ц., както и ветеринаро-

медицинска експертиза, съдебно-техническа експертиза, съдебно-икономическа експертиза и комплексна експертиза на вещественни доказателства. От анализа на тези доказателства се налага извода, че на 07.04.2018г. около 20-20,50 часа пред дома на св.Д. М. възникнал /поредния/ скандал между последния и неговия син- св.Д. Д. и и от друга страна-свидетелите Л. Ц., А. Ц. и К. Ц.. В хода на същия св.Л. Ц. с моторна резачка срязал входната врата, стрелките на каруцата и хълбока на коня на св.Д. М., причинявайки смъртта на животното, както и причинил лека телесна повреда на св.Д. М.. Несъмнено е установено /с медицинската документация и съдебно-медицинските експертизи/, че след инцидента св.К. Ц. е получил временно разстройство на здравето, неопасно за живота, счупване на челюстта и обезобразяване на лицето и тялото /шия/. Спорният въпрос /между прокурора и районния съд/ е посочените телесни увреди дали са причинени на св.К. Ц. от племенника му- св.Л. Ц. по непредпазливост /така прокурора/ или от св.Д. Д. умишлено /както е приел РС в атакуваното определение/.

Съобразно правомощията си, лимитивно определени в правната норма на чл.243,ал.6,НПК първостепенният съд – в това производство- може да потвърди постановлението на прокурора за прекратяване, да го измени относно основанията за прекратяване и разпореждането с веществените доказателства или да го отмени и върне делото на съответната прокуратура със задължителни указания относно прилагането на закона. В казуса районният съд е отменил постановлението на прокурора, приемайки, че същото е необосновано, постановено е при неправилен анализ на доказателствата и в противоречие със закона, като е върнал делото на РРП без указания по прилагането на закона. В мотивите към протестираното определение- предмет на въззивен контрол – районният съд е изложил различна фактическа обстановка от възприетата от прокурора в прекратителното му постановление, правейки собствен анализ на доказателствената маса. Доколкото в правомощията на съда в това производство е и преценката му за необоснованост на постановлението за прекратяване, то РРС не е излязъл извън същите. Съдът обаче си е позволил да се произнесе с категоричност /допустима единствено с присъдата/ относно деянието, авторството и вината му. Настоящият въззивен състав нееднократно

е твърдял, че прокурорът е господар на досъдебната фаза на наказателното производство и единствено негова е преценката какво обвинение и на кого да повдигне, респ.- за какво деяние, като в този смисъл съдът не може да изземва тези негови правомощия и респ.- замества суверенната му воля.

Срещу определението на РС-Р. в законоустановения срок е постъпил протест, който настоящият въззивен състав освен допустим, намира и за основателен по следните съображения:

Безспорно е, че по делото има условно три групи свидетелски показания - тези на Ц., тези на семейството на Д. М., вкл. и на свидетелката Д. К. и нейните баща, майка и чичо и показания на т.нар. независими свидетели /съседи и полицейския служител- св.Коцаков/, от анализа на които – в съвкупност с писмените доказателства /протоколи за оглед и доброволно предаване, епикризи и медицински свидетелства, справки за съдимост, писма от дирекция „Национална система 112“ и от мобилните оператори/ и заключенията по изготвените експертизи, може да се изведе фактическа обстановка, такава каквато е възприета от прокурора, а именно че св.Д. не е държал на инкриминираните време и място моторна резачка и не той е причинил средните телесни повреди на пострадалия свидетел К. Ц..

Не се спори, че свидетелите А. Ц. и Л. Ц. до 20,00 часа изпили голямо количество алкохол и били повлияни от него, поради и което, когато св.Д. М. се обадил на св.А. Ц. да му потърси отговорност за ударения му по-рано с автомобила на баща му кон, двамата братовчеди реагирали бурно, запътвайки се към дома на св.Д. М. – А. Ц., държейки брадва, а Л. Ц.- моторна резачка марка „Щил“. Св.К. Ц. ги последвал, държейки метална тръба, като след него тръгнала и майка му –св.А. Ц.а. По пътя към къщата на св.М. горепосочените свидетели /Ц./ се разминали със св.А. С.. Когато стигнали дома на св.Д. М. св.Л. Ц. започнал да реже входната врата. Чувайки шума от моторната резачка свидетелите М., Д. и Д. К. излезли от къщата, където видели А., Л. и К. Ц.и. Последните двама повалили на земята св.М., като св.Л. Ц. с острието на работещия моторен трион причинил седем рани на лявата ръка, линейна рана на лявата предмишница, рани на дясното бедро, кръста и челото вляво на св.М.. Последният успял да се отскубне и избягал, като се обадил по телефона на св.Б. Г., че Ц. са „рипнали да ги бият“ и той тръгнал незабавно с

автомобила си към дома на св.М., а впоследствие със същото превозно средство завел последния в ЦСНМП-Р., където раните му били обработени и съшити.

Преди обаче да избяга св.М., св.К. Ц. се бил навел да вземе камък от земята, за да удари първия свидетел, когато усетил порязване по дясната буза и шията и паднал на улицата, но бързо се съвзел и с помощта на идващия в този момент негов син- св.Е. Ц. /който междувременно се обадил на тел.112 за помощ/ се придвижил до дома си, откъдето по-късно с лекия си автомобил отишъл до МБАЛ-Р.. Там било установено, че пострадалият К. Ц. е с разкъсно-контузна рана в областта на дясната половина на лицето и шията и открита фрактура на долната челюст.

Афектирани от това, че св.К. Ц. е пострадал, а св.М. -избягал, св.А. Ц. ударил с брадвата вързания пред дома на св.М. негов кон, а св.Л. Ц. срязал с острието на моторната резачка корема му и една от стрелките на каруцата. Междувременно св.Д. и св.К. се прибрали в къщата, като последната влязла в стая на първия етаж, от прозореца на която наблюдавала ставащото пред дома им. Било отворено само едното крило на прозореца и в следващия момент другото /дясното/ било счупено с хвърлена по него от св.А. Ц. брадва /намерена на местопроизшествието, а в близост до нея и метална черна тръба/.

Действията на свидетелите Л. Ц. и А. Ц. /във връзка с хвърлената брадва по прозореца на къщата на св.М. и срязването корема на коня му/ били възприети от пристигналите на местопроизшествието свидетели С. П. и Б. П. /предупредени от св.С., че пред дома на св.М. става нещо, а и чула виковете на св.К./, излязлата от дома си съседка –св.Х., а чувайки виковете и шум от резачка от дома си излязъл и св.Х., който видял отдалечаващите от местопроизшествието А., Л. и Е. Ц., както и че откъм ул.И.“ се придвижва към дома си св.М., държейки едната си ръка, увита с кърпа. Последното било възприето и от пристигналия тогава на място св.Б. Г., който позвънил на тел.112 и не след дълго на местопроизшествието дошъл екип на РУ-Р., а по-късно и разследващ полицай.

Последният в присъствието на поемни лица и специалист-технически помощник извършил оглед на местопроизшествието и съставил протоколи за

това, както и фотоснимки. Същата вечер св.Д.Д. предал за нуждите на разследването два броя моторни триони без дъски и без режещи вериги, единият марка „Green Tools“, а другият- без надписи, а на следващия ден Г. З. /живееща на семейни начала с Л. Ц./ предала на разследващия полицаи 1 бр. моторен трион, марка „Shtihl“. И трите триона /моторни резачки/ били надлежно огледани и фотографирани, а впоследствие –обект на комплексна експертиза, вещите лица по която –при извършеното изследване- не са установили наличие на кръв, а поради това, че по тях е имало нефтени продукти, не са успели да фиксират и изземат от тях /резачките, обозначени като обекти с №№№ 1,2 и 3/ дактилоскопни следи.

От едноличната СМЕ на д-р Т. се изяснява, че нараняванията на св.М. /описани по-горе/ са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота му /деяние, квалифицирано като такова по чл.130,ал.1,НК/. От СМЕ, изготвена от вещите лица Х. и Г. става ясно, че разкъсно-контузните рани в областта на лицето, шията и двете предмишници на св.К. Ц. са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, че същият е получил и открито счупване на долната челюст, както и голямата разкъсно-контузна рана в областта на лицето, достигаща до дясната ключица, съчетана със счупването на челюстта е деформирала лицето и шията на този свидетел, което покрива медико-биологичния критерий обезобразяване на лицето и тялото /шията/, т.е. престъпление по чл.129,ал.2,НК. Посочените експерти приемат, че травмите на св.К.Ц. не са получени едновременно стационарно, а в динамика и е напълно възможно при отклонение от равновесие, залитане и/или падане лицето на този свидетел да достигне с дясната си част до работещо острие на триона, преди държачият да може да го отмести /както е приел и прокурора/.

Както се посочи и прокурорът, и районният съд са изложили подробни съображения кои свидетелски показания кредитират и защо. В тази връзка въззивният съд възприема изцяло аргументите на прокурора, изложени в постановлението му за прекратяване и респ.- в протеста. Така, в подкрепа на показанията на св.М. и Д., че именно свидетелите Ц. дошли пред дома им, „въоръжени“ с моторен трион, брадва и тръба и че те самите нищо не са държали /моторни резачки, тесла и брадва, както твърдят А., Л., К. и А. Ц./ са косвените такива досежно този факт показания на свидетелите К.Х. /че св.М.

и сина му –св.Д. търсят от тях моторна резачка, когато им е необходима за рязане на дървата/ и Д.Х. /че чул шум само от една резачка, за каквато не се спори, че е държал и употребил св.Л. Ц./, тези на св.Коцаков /че него вечер в дома на св.М. намерил два неработещи- без режещи вериги, без дъски, а единият и без карбуратор, студени на пипане моторни триона/, на св.Б. Г. /че при пристигането си на местопроизшествието не е видял пред къщата на св.М. моторен трион/. На следващо място, районният съд превратно е анализирал показанията на свидетелите Д., М. и К., че нито един от тях не съобщавал да е чул или забелязал св.Л.Ц. да реже входната врата на къщата преди да е била причинена телесната повреда на чичо му. Напротив, и тримата са последователни в показанията си, че шумът от моторен трион ги е мотивирал да излязат от дома си и тогава видели, че именно св.Л. Ц. реже входната им врата. Освен това показанията на св.Д. и К. относно хвърлянето на брадва и счупването на прозореца на стаята, в която е била последната се потвърждават и от останалия доказателствен материал. Показанията на свидетелите М., К. и Д. са еднопосочни и логични и са в синхрон и с косвените такива /освен на горепосочените свидетели/ на свидетелите С., П. и Георгиева. От друга страна, са налични противоречия в показанията на свидетелите А. Ц., Л. Ц. и К. Ц. относно това какво са държали при пристигането им пред дома на св.М. последния и сина му –св.Д.. Така, св.А. Ц. твърди, че М. и Д. са държали моторни триони, същото се твърди и от св.Л. Ц., според който обаче св.М. държал и брадва и тесла, а според свидетелите Ц.а и К.Ц.- св.М. държал брадва, а синът му- св.Д.- моторна резачка. На следващо място, св.А. Ц. твърди, че именно той пръв ударил с брадва по главата и рамото св.М., а св.Л. Ц.- че св.М. се опитал с брадва да удари св.А. Ц. и той /св.Л. Ц./, за да го защити /братовчед си/ ударил с резачката св.М.. После, самият пострадал не сочи кой му е причинил описаните по-горе наранявания, а само, че след като усетил срязването, видял, че св.Д. се отдалечава от него /без да твърди дали е носил нещо в ръка в този момент този свидетел/; св.А. Ц. също отрича да е видял кой е наранил баща му, въпреки че е бил в непосредствена близост до него /респ.-до свидетелите Д. и Л. Ц./. Св.Е. Ц., макар и да не е присъствал при инцидента, отрича впоследствие –същата вечер или в следващите дни, баща му или друг от фамилията да му е съобщил подробности за случилото се, вкл. и относно това кой е причинил нараняванията на баща му. Единствено св.Л. Ц. и св.А. Ц.а

сочат, че срязването с моторен трион на св.К. Ц. е осъществено от св.Д. с моторен трион. Последните обаче имат мотив за тези си твърдения, изводим от обстоятелството, че братът на първия и внук на втората живеел на съпругески начала със св.К., която го напуснала заради св.Д., откогато са и други конфликти помежду им /самата св.К. споделя, че него вечер св.Ц.а я обиждала, крещейки „курво“/. Освен това, както се посочи моторен трион/резачка, комплектован с верига и дъска /т.е. такъв, който да е бил работещ към инкриминираната дата/ не е открит в дома на св.Д. /още повече такъв с марка „Щил“, за какъвто се твърди от свидетелите К. и А. Ц., че държал св.Д./.

На следващо място, вещите лица Г. и Х. са посочили, че нараняванията на св.К.Ц. не са получени едномоментно стационарно, а в динамика и е напълно възможно при отклонение от равновесие, залитане и/или падане лицето на този свидетел да достигне с дясната си част до работещо острие на триона, преди държачият да може да го отмести. Т.е. напълно е възможно, докато той /пострадалият/ се е навеждал /както той и майка му сочат/, за да вземе камък, с който удари св.М., стоящият до него /непосредствено пред него/ св.Л. Ц. /докато е размахвал резачката/ да го е наранил неумишлено. Показанията на св.Ц.а не следва да се кредитират и поради обстоятелството, че същата въобще отрича синът ѝ К. Ц. и внук ѝ А. Ц. да са държали никакви предмети при пристигането си пред дома на св.М., при все, че самият А. твърди, че е носил брадва, а при огледа на местопроизшествието в стаята е намерена освен хвърлената от А. Ц. брадва и метална тръба, за каквато сочат свидетелите М. и Д., че е носил пострадалият. Житейски неправдоподобни са показанията на свидетеля А. Ц., че афектиран от телефонния разговор със св.М. /в който самият той е заявил „Не се прави на мъж“ при въпрос от М.- „Ще па искате?/ тръгнал заедно с братовчед си Л. към дома на св.М., но пред него стоял последния и св.Д. с моторни резачки /а според св.Л.Ц. – св.М. и брадва и тесла, което е изключително интересно фактически как може да се случи/ и тъй като св.А. Ц. се уплашил, се върнал вкъщи, взел брадва, а св.Л.Ц.- резачка и се върнали на местопроизшествието.Т.е. след като се е уплашил, че „въоръжени“ пред собствения си дом стоят свидетелите М. и Д., липсва логика св.А. Ц. да се връща на местопроизшествието. Освен това провокацията този ден е била именно от удрянето с л.а. на пострадалия на процесния кон и не св.М. е отишъл пред дома на Ц. да търси разправа за случилото се по-рано през деня,

а именно доста подпийналите А. и Л. Ц.и.

Поради изложеното, съдът възприема изводът на прокурора, че в казуса не е осъществено противоправно деяние от св.Д., а такова от св.Л. Ц. по отношение на св.К. Ц. – нанесена по непредпазливост средна телесна повреда. В този смисъл законосъобразно прокурорът е преценил, че е налице хипотезата на чл.161,ал.2,НК и респективно- предпоставките на чл.24,ал.1,т.7,НПК за прекратяване на наказателното производство.

В този смисъл, въззивният съд намира, че не са допуснати на етап ДП съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на пострадалия /вкл. и с постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство/. Още повече, че първостепенният съд не е посочил при връщане на делото във досъдебната фаза какво следва да съобрази и респ.- извърши от разследващия орган, т.е. не е дал задължителни указания по прилагането на закона. Така, бидейки “господар на досъдебното производство” в прерогативите на прокурора е да прецени има ли престъпление и какво обвинение да повдигне и срещу кого. В случая, прокурорът е преценил, че са събрани всички релевантни доказателства и е стигнал до законосъобразния и съответен на доказателствения материал извод за липса на престъпление, което да се преследва по общия ред. В случая липсва подадена тъжба от пострадалия К. Ц. до прокурора, а в хипотезата на чл.161,ал.1,НК, във връзка с чл.24,ал.1,т.7,НПК не се налага спиране на НП по реда на чл.25,ал.1,т.6,НПК. Не са налице и условията и по чл.49 и чл.50,НПК, за да продължи да се движи по общия ред образуваното досъдебно /наказателно/ производство.

Ето защо определението на РС- предмет на въззивен контрол - като незаконосъобразно и неправилно следва да бъде отменено.

Мотивиран от горното и на основание чл.243,ал.7 и ал.8, НПК,
Благоевградският окръжен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 504685 от 25.11.2020г., постановено по ЧНХД № 523/2020г. по описа на Районен съд- гр.Р. и **ПОТВЪРЖДАВА** постановление на прокурор от Районна прокуратура- Р. по ДП № 68/20г. на РУ-Р., **за прекратяване на наказателното производство,** водено за престъпление по чл.129,НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване, респ.-протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____